

РЕШЕНИЕ

№ 3419

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1864** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С Решение №329 от 27.01.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 20211110208580/2021г. е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-383 от 19.05.2021 г., издадено от Зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ на „Застрахователно дружество Б. И.“ (ЗД „Б. И.“) АД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 496, ал. 2 вр. ал. 1 от Кодекса на застраховането (КЗ).

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от ЗД „Б. И.“ с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че след като в съставения АУАН, АНО не е повдигнал обвинения, че нарушението е извършено в условията на повторност, то той няма право да налага санкция за повторно нарушение, тоест факта повторност на нарушението следвало да се отрази при съставянето на акта, а не при издаването на НП. Освен това, първото НП за същото нарушение е издадено при прилагането на отменения КЗ. Касаторът поддържа, че датата на извършване на нарушението е

неправилно определена, а съставянето на процесния АУАН е в нарушение на чл.34 ЗАНН. Развиват се и съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и несъответствие на наложеното наказание на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН. Моли да се отмени решението и вместо него да се постанови друго с което се отмени НП. Алтернативно, иска НП да бъде изменено, като се преквалифицира наложената санкция като такава по чл. 644, ал. 1, т.1 от КЗ и да се наложи минималната законова санкцията до предвидения в закона минимум.

Ответникът – Комисия по финансов надзор /КФН/, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение, с мотиви подробно описани в представените по делото писмени бележки. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а съдебният акт да бъде оставен в сила като правилен. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представител на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63а, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че на 12.05.2020г. В Комисията по финансов надзор е постъпила жалба, вх. № 91-02-300 от 04.03.2021 г., от С. С. Н., съдържаща оплакване за забавено произнасяне по предявена пред ЗД [фирма] застрахователна претенция. С писмо, изх. № 91-02-300 от 08.03.2021 г., от ЗД [фирма] са изискани писмени обяснения по случая и заверени преписи от документите по претенцията. Отговорът на застрахователната компания е постъпил в КФН с писмо, вх. № 91-02-300 от 16.03.2021 г.

Установено е, че на 12.05.2020 г. в ЗД [фирма] е заведена претенция № [ЕГН], вследствие подадено от С. С. Н. уведомление за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил, марка и модел „С. И.“, рег. [рег.номер на МПС] , вследствие на пътно транспортно произшествие. Завеждането на претенцията е на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в застрахователна полица № ВС/02/120001090247, с период на застрахователно покритие от 25.04.2020 г. до 24.04.2021 г.

На 12.05.2020 г. са представени доказателства необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. На същата дата от увреденото лице е поискано да представи пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение по претенцията. На 19.05.2020 г. е извършен оглед на увредения автомобил и е съставен опис на щета, в който е отбелязано, че е необходим допълнителен оглед на увредения автомобил. На 25.06.2020 г. С. С. Н. е декларирала, че се отказва от извършването на допълнителен оглед на увредения автомобил. На 14.10.2020 г. С. С. Н. е представила пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение по претенцията, както и копие на пълномощно. След тази дата от ползвателя на застрахователните услуги не са изисквани

допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията.

С платежно нареждане за кредитен превод от 11.03.2021 г. ЗД [фирма] се е произнесло по претенцията, чрез изплащане на обезщетение в размер на 1 002,07 лв. по банкова сметка на С. С. Н..

Въз основа на така събраните писмени доказателства е съставен акт за установяване на административно нарушение на 08.04.2021 г. от В. Р. Ш. - „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ при Комисията за финансов надзор, за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на застраховането. Актът е връчен срещу подпис на упълномощено от дружеството лице на 08.04.2021 г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № Р-10-383 от 19.05.2021 г. от заместник - председателя на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 644. ал. 2. предл. 2. вр. ал. 1. т. 2 от Кодекса за застраховането, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на застраховането.

За да постанови обжалваното решение, СРС, след като е отчетел, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаване на НП по ЗАНН, е приел от правна страна, че безспорно е доказано, че „ЗД Б. И.“ АД с бездействието си е извършило нарушение на чл.496, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ. Приел е наличието на повторност и съответно правилно определяне на санкцията по чл.644, ал.2, предл.2, вр. ал.1, т.2 КЗ, предвид влязлото в сила на 14.12.2019 г. НП. Приел е, че не е налице маловажен случай по чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Неоснователен е доводът на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение извършено в условията на повторност, без това да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение е извършено на 09.08.2018г., тоест в едногодишния срок от влизане в сила на НП № Р-10-513/15.05.2019г., влязло в сила на 14.12.2019г. АНО в издаденото НП е изложил мотиви защо наложеното наказание е в условията на повторност. Съдът не споделя довода на касатора, че тъй като предходното нарушение било по стария и отменен КЗ, а настоящото по действащия, няма идентичност в нарушенията. Видно от приетото като доказателство по делото, НП № Р-10-513/15.05.2019 г. на КФН, жалбоподателят е наказан по административен ред за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ, а не за нарушение по чл. 271 КЗ (отм.). Освен това доколкото и в отменения и в сега действащия КЗ е предвидено задължително произнасяне по предявена застрахователна претенция в определен срок, то и нарушенията на тези задължения са абсолютно идентични, поради което и отново би била налице хипотезата на „повторност“.

На следващо място следва да се отбележи, че фактът на повторност е относим към определяне на относимото наказание и тъй като АУАН, няма санкционен характер и не съдържа санкционна част, не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност. В случая съгласно изискванията на ЗАНН в АУАН е посочено единствено материалната разпоредба, която е нарушена, но не и санкционната норма. От друга страна съгласно чл. 53, ал.1

от ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Тоест дори да се приеме, че е допуснато нарушение, чрез непосочването на елемента повторност в АУАН, чрез законова възможност се санират допуснатите несъществени нарушения в АУАН, чрез отстраняването им в НП.

Споделят се и доводите на СРС за законосъобразност на наложеното наказание. Чл. 496, ал. 2 от КЗ установява задължение за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" в срок не по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител - в случая в тримесечен срок, считано от 12.05.2020 г., когато е била предявена претенцията. ЗД [фирма] е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 1 002,07 лв. по банкова сметка на С. С. Н. на 11.03.2021 г., което е седем месеца след законоустановения срок, поради което наложеното наказание е законосъобразно и отговаря на целите на наказанието определени в чл. 12 от ЗАНН.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно определяне на датата на извършване на нарушението. Доколкото нормата на чл.496, ал.2 от КЗ предвижда срок не по – дълъг от три месеца от предявяването на претенцията, то датата на извършване на нарушението е определена правилно, като деня, следващ изтичането на този срок, в случая 13.08.2020г.

Неоснователно е и оплакването на касатора за нарушаване на срока по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН. Извършването на нарушението е установено въз основа на изискани от застрахователя писмени доказателства, представени от него в КФН с писмо с вх. № 91-02-300 от 16.03.2021г. Именно от 16.03.2021 г., когато са представени всички относими към конкретния случай доказателства започва да тече срокът по чл.34 ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая той е съставен в тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от ЗАНН. Разпоредбата на чл.496, ал.2 от КЗ е правилно приложена, във връзка с §1, т.51 от ДР на КЗ. Освен това, в конкретния случай се касае за „повторност“, а не за инцидентност на неизпълнение на задължение. Наложено наказание напълно съответства на предвиденото в закона, а определянето на санкцията в размер близък до минимума, съответства на характера и конкретната тежест на извършеното нарушение.

СРС подробно е мотивирал извода за неприложение на чл.28 от ЗАНН, което се споделя от касационната инстанция.

С тези мотиви касационната инстанция намира обжалваното съдебно решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Не се установяват релевираните с касационната жалба основания за отмяната му.

При този изход на спора и на основание чл. 63д (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) при направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл.

63в ЗАНН, Административен съд София – град, XX^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №329 от 27.01.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 20211110208580/2021г.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], [населено място] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по водене на делото в размер на 80 /осемдесет/ лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.